

lastning for den sygemeldte at skulle møde op i jobcenteret til en individuel samtale. Jeg vil gerne understrege, at Kræftens Bekæmpelse bakker op om intentionerne i lovforslaget. De er også enige i, at det er vigtigt med en aktiv indsats over for syge mennesker for at undgå, at de mister tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Jeg vil også gerne slå fast, at det er afgørende, at indsatsen tilpasses den sygemeldtes forudsætninger og behov samt den sygemeldtes helbredstilstand og ressourcer. For det er meget vigtigt for vurderingen af, om der skal iværksættes en indsats over for den sygemeldte, og den sker med udgangspunkt i den enkeltes aktuelle helbredssituation.

Kommunen skal kun give tilbud til den sygemeldte, såfremt det er i overensstemmelse med behandlingen og sygdommen, og et tilbud må helt klart ikke modvirke helbredelse. Der er heldigvis mange syge, hvis tilbagevenden til arbejdsmarkedet går helt af sig selv i et samarbejde mellem arbejdspladsen og den syge, og hvor der ikke er behov for en indsats fra kommunen. Det er derfor heller ikke alle sygemeldte, der skal have tilbud. Det beror således på en konkret vurdering, om der er behov for, at kommunen iværksætter en beskæftigelsesrettet indsats. Samtalerne og indsatsen skal altid ske med udgangspunkt i at støtte den syge i at komme tilbage til arbejdet, også når der følges op over for syge, der skal gennemleve et meget langt sygeforløb.

Jeg vil gerne understrege, at aftalen tager udgangspunkt i, at sygefraværet er en fælles udfordring, hvor arbejdspladsen, kommunen, lægen og den sygemeldte selv har et ansvar for at gøre noget ved sygefraværet. Regeringens intentioner i forslaget er klart: Sygefraværet skal nedbringes.

Jeg vil gerne benytte anledningen til at stille et ændringsforslag til lovforslaget. Der har været nogle eksempler på, at sygemeldte har mistet retten til sygedagpenge, men stadig har været så uafklarede, at kommunen ikke har kunnet vurdere, om de kan klare et fleksjob eller er så dårlige, at de skal have en førtidspension. Det har meget store konsekvenser for den enkelte, hvis man på grund af sygdom mister sit forsørgelsesgrundlag, og med ændringsforslaget ønsker regeringen derfor at udvide forlængelsesreglerne i sygedagpengeloven med en ny tidsbegrænset forlængelsesmulighed.

Kl. 11:57

Jeg vil så gerne tage fat i den diskussion, der har været. Vi ønsker, at kommunerne skal gøre noget for de syge så tidligt som muligt. Det er jammerligt at høre venstrefløjens argumentation her i dag. Vi ved jo, at det bare at være overladt til sig selv i mange tilfælde forværrer den pågældendes tilstand. Man bliver usikker på sin tilbagevenden til arbejdspladsen. Man bliver glemt på arbejdspladsen. Man begynder at tvivle på muligheden af det. Derfor ved vi, at det at gøre noget hjælper.

Derfor ønsker vi i al enkelhed, sagt til fru Line Barfod, at kommunerne skal gøre noget for de syge. Det at gøre noget koster penge. Derfor får kommunerne flere penge, når de gør noget. Det er jo sådan set den enkle logik i det her forslag, og jeg gentager igen: Vi ønsker, at kommunerne skal gøre noget for de syge. Det at gøre noget koster penge. Derfor skal kommunerne selvfølgelig have flere penge, når de gør noget. Så enkelt er det her lovforslag. Derfor synes jeg, at vi imødekommer det, vi gerne vil, nemlig at kommunerne gør noget så tidligt som muligt.

Så ved jeg heller ikke, om jeg forstod rigtigt, hvad fru Line Barfod sagde, nemlig at fordi sygefraværet i Danmark er lavere end i Sverige, er der sådan set ingen grund til at interessere sig for det her. Der er vi bare fundamentalt uenige. Uanset hvordan vores sygefravær er i forhold til andre lande, er det jo vores sygefravær, vi interesserer os for. Vi skal hjælpe de syge hurtigst muligt tilbage på arbejdsmarkedet. Det er sådan set de principper, der ligger bagved.

Jeg er utrolig glad for, at vi har fået denne aftale, og at vi kan gennemføre dette lovforslag, og jeg er helt sikker på, at det vil være banebrydende i forsøget på at redde så mange som muligt fra at blive udstødt af arbejdsmarkedet.

Kl. 11:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en række korte bemærkninger til beskæftigelsesministeren. Den første er fra fru Line Barfod.

Kl. 12:00

Line Barfod (EL):

Det kan godt være, at det er for vidtrækkende for ministeren at se forskellen på at se på sygefravær og at se på det store problem, vi har med udstødelsen. Jeg mener, at det store problem, vi har i Danmark, og som der virkelig er behov for at gøre en indsats i forhold til, er de flere hundrede tusinde mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet, og de 10.000-15.000, der bliver udstødt hvert eneste år, hvor det offentlige jo er